

Ministerium skulde gaa af, kan saa de 68 Medlemmer af Partiet Venstre og det konservative Folkeparti danne et Ministerium sammen? Maaske kan de det, maaske kan de det ikke. Efter det, vi har hørt af Ordføreren for det konservative Folkeparti i Dag, synes det lidet sandsynligt, at de kan det. Og hvis de dannede Ministerium sammen og saa opløste Folketinget — for det maa de jo gøre, da de ikke vil have Flertal for sig i Folketinget paa denne Side af et Valg —, kan de saa gaa til Valg sammen og kæmpe i Befolkningen i Fællesskab for, om muligt, at danne sig et parlamentarisk Flertal ved Valget? Hvis de ikke kan noget af det, saa har vi egentlig ikke 68 samlede imod os 71, men saa er vi 71 et Folketingsflertal, over Halvdelen, og imod os staar forskellige Grupper, af hvilke den største er Venstre paa 46 Medlemmer. Men højere end 46 rager ingen op, naar vi stiller de Partier, som er imod os, ved Siden af hverandre og lader være at stable det ene oven paa det andet, og det sidste turde vist være uberettiget.

Hvis et Samlingsministerium skulde dannes, hvorledes skulde det saa sammensættes? Skulde det sammensættes saaledes, at alle Partier skulde have en rimelig Repræsentation deri? Vil det sige, at 3 Venstremænd tænker sig at skulle sidde i maaske 4 Aar, som Valgperioden er, i Ministerium med 3 Socialdemokrater, og tænker man sig virkelig, at Staten kan styres paa den Maade? Mig forekommer det helt urimeligt, og jeg vilde anse det for at være et Misgreb, hvis man gik til noget saadant nu, bl. a. af den Grund, at skulde der indtræde en Situation, hvor et Samlingsministerium overfor en akut Krise i vort Folk virkelig var nødvendigt, vilde man have brugt dette Middel i Utide, hvis man forsøgte det nu. Folketingsparlamentarismen tænker jeg ikke, nogen vil angribe. Jeg har ikke hørt nogen Antydning til det i Dag, og jeg skal ikke være den, der opfordrer nogen til at hejse Flaget til Strid mod Folketingsparlamentarismen. Paa den anden Side maa jeg sige, at hvis der er nogen, der vil en saadan Strid, er vi fra vor Side rede til at tage den op, men vi søger hverken Strid paa dette Punkt eller paa noget andet. Vi ønsker at fortsætte med en Politik, som kan samle alle gode Kræfter i dette Folk om Fortsættelse udadtil af Neutralitetspolitikken og indadtil af en Politik, som saa meget som muligt søger at lette de Byrder og det Tryk, som Krigsforholdene forvolder.

Endnu har jeg kun nogle ganske enkelte Bemærkninger at gøre, en til Hr. J. C. Christensen og en til Hr. Johan Knudsen. Hr. J. C. Christensen talte om, at man oppe paa Færøerne havde agiteret med, at man hernede ønskede at indføre almindelig Værnepligt deroppe. Denne Ytring fremkom fra en Taler ved et Møde i Studenterforeningen, Hr. Professor Fabricius, og blev telegraferet op til Færøerne. Det var ikke fra min Side, dette Møde var indvarslet, og heller ikke for at gøre mig nogen Glæde, det blev holdt. Det var sikkert en meget uforstandig Bemærkning, der blev fremsat, men det maa det ærede Medlem fra Ringkøbing gøre op med den Mand, som har fremsat den. Hvad i øvrigt Forholdene paa Færøerne angaar, tror jeg ikke, de udvikler sig saa daarligt. Jeg tror, at der her er grebet ind, om end maaske i sidste Øjeblik, saa dog tidsnok til, at man kan afvende en Udvikling, som syntes at skulle kunne blive højest uheldig. Forholdet var efterhaanden blevet det, at man hernede i Danmark begyndte at agitere rundt omkring i Pressen med Beskyldninger mod det ene af Partierne paa Færøerne for at være danskfjendtligt og have Tendens til at ville løsrive sig fra Danmark. Disse Beskyldninger, navnlig fremsatte hernede, irriterer selvfølgelig i høj Grad de Færinger, som slutter sig til det Parti, mod hvilket Beskyldningerne rettes. Disse Beskyldninger er i Bund og Grund usandfærdige, og det er derfor højest utilbørligt, ligesom det er skadeligt, at de fremsættes hernede. Det er mod disse Beskyldninger, jeg har protesteret, og jeg er glad ved her at faa Lejlighed til at protestere mod dem igen. Jeg tror, det er godt og nyttigt, at det Parti, som udgør den ene Halvdel af den færøske Befolkning, fra os Danskere hernede hører, at vi regner dem for lige saa gode danske Borgere i den danske Stat som dem, der tilhører det andet Parti paa Færøerne. Vi har haft en Periode her i Danmark, hvor et Parti, der kaldte sig Højre — det eksisterer jo overhovedet ikke mere —, agiterede med, at Gud, Konge og Fædreland var paa deres Side, og derved frakendte andre Partier baade Fædrelandssind og Gudsforhold. Jeg tror ikke, det er heldigt, at vi hernede i denne Del af Danmark agiterer paa den Maade, at vi bebrejder den ene Halvdel af den færøske Befolkning, at de mangler Fædrelandssind og endogsaa mangler det i en saadan Grad, at de vil løsrive sig fra